HIV-1 átvitel emberi harapás által

Cikk: Vidmar, L. és mtsai. - Lancet 347, 1762, 1996

A HIV-1 emberi harapás által történő átviteléről eddig igen kevés bizonyított adat látott napvilágot. Szerzők szerint az irodalomban eddig 15 esetet ismertettek, közülük kettőben látszott igazoltnak a fertőzés harapás általi átvitele (Lancet, ii, 694, 1986 és Lancet, ii, 522, 1987), a többi esetben nem vezetett fertőzéshez az, hogy HIV-szeropozitív emberek szeronegativokat megharaptak.

A szövegben szerzők egy olyan esetet ismertetnek, amelyben igen valószínűnek látszik az emberi harapás útján történő HIV-átvitel. Egy 47 éves homoszexuális AIDS-es beteg harapta meg vélhetőleg szeronegatív szomszédját. A beteg a HIV-fertőzés végstádiumában volt, 40/m l-es CD4+ sejtszámmal és pozitív p24 antigén teszttel. AZT kezelés alatt állt. 11 hónappal ennek megkezdése után otthonában grand mal epilepsziás rohama volt. Megijedt és átment a szomszédba, ahol a roham megismétlődött. 53 éves szomszédja, aki nem tudott arról, hogy a beteg HIV-fertőzött, bedugta ujjait a beteg szájába, hogy megakadályozza a roham alatt a légutak elzáródását. Ennek során a beteg megharapta, és balkeze mutatóujján egy kismétetű, fogzsomokat mutató seb keletkezett, mely azonban láthatóan nem vérzett. A beteg nyálа vérrel keveredett, valószínűleg azért, mert a roham közben megharapta a nyelvét.

A megharapott ember egy órán át mosott kezet, de sem szappant, sem detergenst, sem fertőtlenítő szert nem használt. Azonnal vért vettek tőle, ahogy az orvos megérkezett, és kontrollálta a sérülést. Negatívnak bizonyult HIV-antitestekre, p24 antigénre és HIV-RNS-re is. 10 órával a harapás után AZT profilaxist kezdtek naia, 1200 mg/nap dózisban. 23 éve házas, felesége HIV-szeronegatív. Tagadta, hogy más szexuális partnere lett volna. Sohasem használt intravénás kábítószert, nem kapott vérátömlesztést, sem műtéten, sem más invazív beavatkozáson nem esett át az elmúlt évek során, nem utazott olyan országokban, ahol magas a HIV-prevalencia. A beteg vérével, vagy nyálával korábban nem került érintkezésbe.

A baleset után 33 nappal az acut primer HIV-infekcionak megfelelő tünetek (fáradtság, enyhe rossz közérzet, fejfájás, torokfájás) jelentkeztek a megharapott embernél, az egy héttel később elvégzett szerológiai vizsgálat során anti-p24 és anti-p55 ellenanyagok voltak kimutathatók. Retrospektive ekkor megvizsgálták az egy hónappal korábban levett és fagyasztott szérummintát is, amelyben magas (113 000 kópia/ml) HIV-RNS szintet mértek. 54 nappal a harapás után teljes szerokonverzió következett be.

Ez az eset egyértelműen bizonyítja, hogy a HIV-átvitel lehetséges harapás útján. A beteg 13 nappal a baleset után exitált (primer agyi lymphomát találtak nála), tehát az AIDS terminális stádiumában volt, így nagy valószínűséggel magas volt a plazma HIV-RNS szintje is. Ez, valamint a nyál vérrel való keveredése okozhatta azt, hogy az aránylag kismérvű harapás is elég volt a vírus átviteléhez.